

De Meerboei

Maandblad van de Verenigde Doopsgezinde Gemeente IJmond

11^e jaargang nr. 4
2 juli 2020

KERKDIENSTEN

Beverwijk, Meerstraat 62, aanvang 10.00 uur

De kerkenraad heeft in meerderheid besloten dat, als het in Nederland goed blijft gaan met het voorkomen van de verspreiding van het Corona-virus, we de reguliere kerkdiensten proberen te hervatten op 13 september 2020. We houden u op de hoogte via e-mail en onze website www.vdgiij.nl. Ook in de volgende editie van De Meerboei, die op 3 september uitkomt, zullen we u informeren over het wanneer en hoe van de diensten.

Ds. Jarek Kubacki zal zich blijven inspannen wekelijks een luisterdienst te maken. Door te klikken op de gewenste zondag kunt u die via de homepage van onze site beluisteren. Meestal kunnen we die al op donderdagavond ter beschikking stellen en u kunt de luisterdiensten op elk gewenst moment beluisteren.

De kerkenraad wenst u goede en vooral gezonde zomermaanden toe.
Namens de kerkenraad,

Bert Colijn

COLLECTEROOSTER

- 12 juli Stichting Voedselbank IJmond-Noord
- 26 juli Collecte ten bate van projecten van de Stichting Doopsgezind WereldWerk,
- 09 aug Hospicegroep Kennemerland
- 23 aug Collecte ten bate van de ondersteuning van de kosten van de 16e assembly van Mennonite World Conference in Indonesië in 2021.
- 30 aug Stichting Exodus (ex-gedetineerden)
- 13 sept Bijna Thuis Huis

We hopen dat u deze goede doelen niet teleur wilt stellen, nu er geen gewone diensten zijn. U kunt uw bijdrage overmaken op de bankrekening van de VDGII onder vermelding van 'collecte' en het doel.

Die “gemeente” van jou is helemaal geen geloofsgemeenschap. In het beste geval is het een filosofische praatgroep, schrijft een collega uit de Pinkstergemeente in Polen op mijn Facebook-pagina nadat ik daar de vertaling van onze beginselverklaring heb gepubliceerd.

Het is altijd een vreemde gewaarwording: sommigen vinden dat we nog steeds te Christelijk zijn en veel te ‘kerks’ terwijl de anderen ons blijkbaar als een ‘filosofische praatgroep’ zien. Misschien is dit alleen al een teken op zich dat we ons op de juiste weg bevinden? Maar laat ik me er niet te snel vanaf maken!

In het boekje ‘Doopsgezinde kenmerken en eigenaardigheden’ van H.W. Meihuizen lees ik:

Er ligt iets paradoxaals in, dat het Doperdom als beweging van volstrekt autonome persoonlijkheden, toch Gemeenten, en wel zeer sterk samenhangende Gemeenten, gevormd heeft. Men zou eigenlijk verwachten, dat deze mannen en vrouwen, die krachtens hun karakteraanleg en uit angst voor het gevaar van gewetensdwang wars waren van elke vaste omlijning op godsdienstig gebied, zich verre wilden houden van alle samenbinding, die, hoe los ze ook zijn mocht, toch verplichtingen met zich zou brengen.

Ja, daar zit ongetwijfeld wat in. Af en toe ben ik ook zelf geneigd om het bestaan van een doperse gemeente als een soort wonder te beschouwen. Meihuizen schreef ook:

Het is begrijpelijk, dat ons niet te ontkennen individualisme wel eens aanleiding gegeven heeft tot de vergelijking van onze Broederschap met Israël in het Richterentijdvak, en dan in ongunstige zin: “een iegelijk doet maar wat recht is in zijn ogen”.

Goddank is dus mijn Facebook-kennis de enige niet geweest die zo’n indruk kreeg. Maar hoewel Meihuizen vervolgens stellig ontkent dat die vergelijking weleens zou kunnen kloppen, mij bevalt toch in de eerste plaats hoe onbevangen hij het woord ‘individualisme’ hanteert. Stel je voor: er is eens een tijd geweest dat je dit woord niet als een scheldwoord gebruikte. Je mocht individualistisch zijn en daar was niks mis mee, zolang je dit met de gemeenschapszin wist te combineren. Ergens anders drukt hij dit heel duidelijk uit:

Wij zijn ons bewust, dat er in ons godsdienstig leven spanning bestaat tussen een sterk gemeenschapsbesef en een even sterk individualisme, en toch kiezen wij voor alle twee.

Maar, hoe je het ook wendt of keert, blijft een gemeente van individualisten of *van volstrekt autonome persoonlijkheden*, toch op z'n minst een beetje problematisch. De vraag WAAROM DOEN WE DIT MET ELKAAR EIGENLIJK is hier zeker op z'n plaats. Een antwoord (het zal altijd maar EEN antwoord en nooit HET antwoord!) vond ik in een lied van Sytze de Vries:

*Zolang wij ademhalen,
schept Gij in ons de kracht.
Om zingend te vertalen
waartoe wij zijn gedacht:
elkaar zijn wij gegeven
tot kleur en samenklank.
De lofzang om het leven
geeft stem aan onze dank.*

Het gaat dus om datgene 'waartoe wij zijn gedacht'. Anders gezegd om een soort roeping, een soort stem die aan ons de bedoeling onthult van ons bestaan. Wij zijn elkaar gegeven 'tot kleur en samenklank'. Dus niet om onze persoonlijke kleur te doen vervagen maar om die in samenklank met al de andere kleuren zichtbaar en hoorbaar te maken. En dan komt de tweede couplet:

*Al is mijn stem gebroken,
mijn adem zonder kracht,
het lied op and're lippen
draagt mij dan door de nacht.
Door ademnood bevangen
of in verdriet verstild:
Het lied van uw verlangen
heeft mij aan 't licht getild!*

Wanneer het goed met ons gaat, zijn we al snel geneigd om ons te gedragen alsof we niemand nodig hadden. Pas wanneer onze stem plotseling breekt en wij in ademnood raken, wanneer het verdriet er uit een vergeten hoekje tevoorschijn kruipt, ontdekken wij dat we ook 'een lied op and're lippen' nodig hebben, dat we soms gedragen moeten worden en

‘aan ’t licht getild’. Daarom is ook deze corona-tijd zo bijzonder moeilijk want juist op het moment dat we elkaar zo hard nodig hebben, zien we elkaar niet. En ja, we proberen het (en elkaar!) op allerlei manieren op te vangen, maar toch...

Daarom vind ik elk teken dat onze gemeente, ondanks al de beperkingen, wel blijft functioneren, zo belangrijk. Één van zulke tekenen wil ik bij deze gelegenheid met u delen. Ong. anderhalve maand geleden hebben we, als Verenigde Doopsgezinde Gemeente IJmond, bij twee doperse fondsen subsidies aangevraagd: t.b.v. de broodnodige restauratiewerkzaamheden die aan het Dorpshuis in Ladantsy verricht moeten worden. Onze aanvraag werd gehonoreerd: wij hebben bij elkaar 11,5 duizend euro gekregen! Dankzij deze royale gave zullen onze vrienden in Oekraïne binnenkort over een prachtig vernieuwd ‘Narodnij Diem’ beschikken.

Het ziet er nu naar uit dat we elkaar in september weer in onze vermaning zullen begroeten. En ik zou graag willen dat het weer een ‘dienst met water’ zal zijn. Het water dat we, individualistisch als we zijn, uit verschillende bronnen putten en dat tegelijkertijd, met alle persoonlijke verhalen die erbij horen, op één plek terechtkomt. Zoals wij, na zo’n lange tijd. En in de tussentijd zal ik, behalve tijdens mij vakantieweken (tweede helft van augustus en eerste week van september) elke week een luisterdienst opnemen. Want die bijbelse inspiratie wil onze ‘praatgroep’ (die eigenlijk veel meer is dan een praatgroep alleen maar dat is nu hopelijk wel duidelijk!) ook niet missen, toch?

Jarek Kubacki

OVER– EN VAN DE LEDEN

Verjaardagen

23 juli	Br. K. Koorn	71 jaar
18 augustus	Br. J. Klanderman	74 jaar

Beide broeders wensen wij een fijne verjaardag. Dat u er ondanks de beperkingen toch een feestelijke dag van mag maken.

70+ MAALTIJD, MAAR DAN ANDERS

Wat missen we de gezelligheid van de 70+ maaltijd, dus stelde ik in mei aan Hermien voor het eens anders te doen. Na een kleine verbaasde reactie had Hermien meteen ideeën te over. Dus gingen we 5 juni naar de kerk om gerechten te wisselen: Hermien had haar hapjes al in bakjes gedaan, ik de mijne ook, we hoefden alleen nog maar even samen te voegen en toen op pad, allebei langs een deel van de adressen. Dat was echt leuk: wat een leuke reacties, de één nog enthousiaster dan de andere. Eenieder stond al klaar met geld, maar dat hoefde niet: dit keer kwam de maaltijd als geste van de gemeente.

We vonden het heel leuk om te doen.

Bedankt voor al jullie lieve reacties (én lekkere chocoladereep)!

*Mede namens Hermien,
Justina*

Foto's: Ronald Fictoor

De volgende editie van De Meerboei
verschijnt op 3 september 2020
Kopij inleveren vóór 21 augustus bij de redactie.
Indien onbestelbaar: retour aan Overbildtweeg 12,
2071 XN Santpoort-Noord.